

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/26/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200390
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200390.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu O. D., bytom G., zastúpeného JUDr. Vladimírom Kucharčíkom, advokátom so sídlom na Štefánikovej 40, Košice, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-21/2011 z 21. marca 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/43/2011-46 z 18. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/43/2011-46 zo dňa 18. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu zo 14. januára 2010 č. k. ORP-P-1975/1-ODI-2009 bol O. D. (ďalej aj žalobca) uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o priestupkoch), pretože svojim konaním porušil § 4 ods. 1, písm. c/, § 66 ods. 2 písm. a/, d/, zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o cestnej premávke) tým, že dňa 30. októbra 2009 o 19.59 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Mazda, evidenčného čísla D. v Košiciach po ulici Urbánkovej, kde z dôvodu nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a sledovaním situácie v cestnej premávke pri čísle 45 narazil do dreveného oplotenia súkromného pozemku oznamovateľa Prof. Ing. K. O., DrSc. Následne vodič D. z miesta dopravnej

nehody odišiel a túto neoznámil. Požitie alkoholických nápojov u vodiča nebolo zisťované z dôvodu úteku z miesta dopravnej nehody, nedošlo k zraneniu osôb. Následkom dopravnej nehody bola na oplození spôsobená škoda vo výške cca 1 000 € a na vozidle škoda vo výške 1 000 €.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach zamietol rozhodnutím č. p.: KRP-DI-SK-080/2010 z 26. apríla 2010. Rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S8658/2010 z 29. septembra 2010 a Krajský dopravný inšpektorát preskúmaným rozhodnutím č. k. KRPZ-KE-KDI2-P-21/2011 z 21. marca 2011 potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zotrvávajúc na názore, že žalobca sa nedopustil škodovej udalosti, ale dopravnej nehody a preto i sankcia za uložený priestupok i jeho kvalifikácia sú v súlade so zákonom.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby O. D. opakovane preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť, pretože sa domnieval, že v jeho prípade išlo iba o škodovú udalosť, ktorú na druhý deň po jej uskutočnení oznámil poškodenému a v pondelok plot opravil. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd zruší napadnuté i jemu predchádzajúce rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom 18. apríla 2012 žalobu zamietol ako nedôvodnú. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa stotožnil so správnymi a zákonnými závermi a výrokmi napadnutých rozhodnutí správnych orgánov, na obsah ktorých, ako aj na konanie, ktoré im predchádzalo, odkázal. Poukázal na priznanie žalobcu k spáchaniu priestupku po zákonom poučení, ako aj na v spise obsiahnuté listinné dôkazy. Zdôraznil, že konanie žalobcu spôsobilo posúdenie škodovej udalosti ako dopravnej nehody, čím je odôvodnená kvalifikácia priestupku i uložená sankcia.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane dôvodil, že išlo o škodovú udalosť, ktorú policajné orgány neobjasňujú. On kvôli traume syna, ktorého musel zaviesť k lekárovi, nemohol zotrvať na mieste, pretože navyše stál v križovatke a udalosť na druhý deň oznámil poškodenému. To bolo v sobotu a v pondelok zbúraný plot opravil. Podľa jeho názoru teda nešlo o priestupok a polícia sa nemala čo škodovou udalosťou zaoberať. Navrhol zrušiť preskúmané a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyvozená zodpovednosť v súlade so zákonom. Úkony orgánov objasňujúcich priestupok považoval za vykonané v súlade so zákonom a preto navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť rozsudkom, ktorým odvolací súd potvrdí rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v

rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 18. apríla 2012. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený 13. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 30. októbra 2009 o 19.59 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Mazda, evidenčného čísla D. v Košiciach po ulici Urbánkovej, kde z dôvodu nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a sledovaním situácie v cestnej premávke pri číslе 45 narazil do dreveného oplotenia súkromného pozemku oznamovateľa Prof. Ing. K. O., DrSc. Následne vodič D. z miesta dopravnej nehody odišiel a túto neoznámil. Požitie alkoholických nápojov u vodiča nebolo zisťované z dôvodu úteku z miesta dopravnej nehody, nedošlo k zraneniu osôb. Následkom dopravnej nehody bola na oplotení spôsobená škoda vo výške cca 1 000 € a na vozidle škoda vo výške 1 000 €.

Za tento priestupok mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ ZP uložená pokuta vo výške 500,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Bola mu tiež uložená povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16 EUR.

Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach odvolanie podané žalobcom zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b), a g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 4 ods. 1, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom 30. októbra 2009

vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 64 ods. 1 Zákona o cestnej premávke dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 Zákona o cestnej premávke za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

- a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
- b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo
- c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 Zákona o cestnej premávke ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je Účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a/, d/, h/ Zákona o cestnej premávke účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajťovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že správne orgány - Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát - aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, najmä ustanovenia § 64 ods. 2 ZCP, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov - Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu zo 14. januára 2010, č. k. ORP-P-1975/1-ODI-2009 a Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach č. k. KRPZ-KE-KDI2-P-21/2011 z 21. marca 2011, nemá odvolací súd v podstate čo dodať. Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že žalobca v križovatke ciest narazil do plota vedľa cesty v dôsledku toho, že sa nevenoval riadne vedeniu vozidla a spôsobil na plote škodu. Majiteľovi plota udalosť ani osobne ani sprostredkovane neoznámil, ani inak sa s ním nedohodol, na mieste jej vzniku alebo neďaleko miesta škodovej udalosti nezotrval a odišiel na neznáme miesto. Až po oznámení poškodeným bolo žalobcove vozidlo vypátrané v mieste bydliska žalobcu a na koleso bolo založené blokovacie zariadenie. Žalobca na vyzváňanie pri vchodových dverách do jeho príbytku nereagoval. Tým povýšil priamo svojim konaním po nehode škodovú udalosť na dopravnú nehodu, a naplnil zákonné znaky priestupku, za ktorý bol postihnutý. Sankcia, ktorá mu bola uložená je primeraná, najmä so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, jeho osobné pomery a

nebezpečnosť priestupku.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Výhrady žalobcu na adresu správnych orgánov i súdu, že neposudzovali narazenie do plotu ako škodovú udalosť neobstojí, pretože bolo povinnosťou žalobcu konať tak, ako mu ukladá zákon. Ak uprednostnil iný postup, zbavil sa tak sám možnosti posúdiť narazenie do plotu len ako škodovú udalosť. Ak by mal snahu spojiť sa s poškodeným, ktorý bol doma, nevyžiadalo by si to zrejme čas dlhší ako 30 minút. Za ten čas nehrozila jeho synovi na zdraví, ani jeho vozidlu, či poškodenému plotu, žiadna vážna ujma. Existuje však podozrenie z konania, pre ktoré žalobca postihnutý nebol, pretože na druhý deň sa už nedalo objektívne preukázať, že žalobca mal iný dôvod nezotrvať na mieste nárazu do plotu a preto odišiel s vozidlom pred svoj dom, v ktorom sa v čase príchodu hliadky zrejme nachádzal, pretože jeho vozidlo stálo pred domom, ale odmietol s ňou komunikovať. Tým naplnil zákonné znaky § 64 ods. 2 písm. a/ a c/ ZCP, podľa ktorého za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6, alebo sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.